

VAKANTIE: “Kom nu naar een eenzame plaats en rust wat uit.”

“Vakantie is geen Bijbels woord. Nergens vinden we in de heilige Schrift raadgevingen voor een goede vakantie. En toch nam geen volk zoveel vakantie als het Joodse volk. Het kende de wet van de wekelijkse vakantiedag: “Zes dagen zult gij werken en al uw arbeid verrichten, maar de zevende dag is een sabbat voor uw God. Dan moogt gij geen enkele arbeid verrichten”. Die verplichte rusttijd is verankerd in de scheppingsorde. Het hoogtepunt van het scheppingsverhaal is er wat er op de zevende dag gebeurt: God rustte.

Als God de rust nodig acht, moet de mens niet menen dat hij sterker is dan God en dat de boog voortdurend gespannen kan zijn. Een mens die nooit tijd heeft om feest te vieren, om zich te ontspannen, om te rusten, die onderkomt. Die heeft al gauw een burn-out. Daarom zei Jezus ook tot zijn leerlingen: “Kom nu mee naar een eenzame plaats en rust wat uit”.

Vakantie is wel een Latijns woord en betekent zoveel als: vrij zijn, vrij zijn van verplichtingen om vrij te zijn voor dingen die je graag doet.

Niets doen is soms zo heerlijk. En maak u ook eens vrij voor anderen!

Het grootste geschenk dat je aan anderen kunt geven, is vaak: tijd maken om te luisteren, tijd maken om te spelen met de kinderen en kleinkinderen.

Maak u ook eens vrij voor God. Voor Israël was de sabbat een dag waarop het goddelijk geschenk van het bestaan werd herdacht. Het vrij zijn van de arbeid was voor de Israëliet een daad van Godsaanbidding.

Als we ons tijdens de vakantie van zoveel dingen vrij zouden kunnen maken, dan zouden we ook weer ontvankelijk kunnen worden voor de bron van ons bestaan, voor de zorgende liefde van God, die zo bekommerd is om de mens. Als wij God ontdekken, komen we tot rust, want Hij die ons liefheeft, draagt ons. Dan kan ook onze ziel tot rust komen in een stil en dankbaar gebed.

Wie rustig zijn leven uit handen van God kan aanvaarden, kan ook andere mensen rust schenken. (bron: Jos Lammers, gelegenhedspreken)

Onlangs stuitte ik op een geschrift van bisschop Javier Salinas, getiteld "Decalooq van de christelijke vakantieganger".

In zijn overdenking gaat de bisschop uit van de overtuiging dat God geen vakantie neemt in zijn zoektocht naar de mens. Het is dus logisch dat de mens ook geen vakantie neemt in zijn zoektocht naar God.

Ik zei al: het woord "vakantie" komt uit het Latijn, en in zijn etymologische betekenis en primitieve betekenis was het "vacare Deo", d.w.z. zich meer aan God wijden.

De vakantietijd was een tijd waarin de mens zich meer aan God kon wijden, omdat zijn werkverplichtingen hem daartoe in staat stelden. Dit alles heeft een zeker verband met de Sabbatsrust, een dag die aan de Heer is gewijd.

In onze wereld is vandaag de dag soms het tegendeel het geval. Vakantie betekent leven zonder God, leven zonder wet, leven zonder verplichtingen, een beetje zonder zorg voor anderen, alleen geïnteresseerd in het zo goed mogelijk doorbrengen van een paar dagen, altijd denkend aan ons aanbeden lichaam.

De tien artikelen van de Decaloog zijn interessant. Javier Salinas, bisschop van Tortosa, zegt in het derde punt: "Leef de zondag. Op feestdagen is de zondag nog steeds de dag des Heren en God gaat niet op vakantie".

Als je dit hoort, vraag je je af: hoe is het mogelijk dat veel christenen die zich serieus inzetten voor hun parochie, helemaal van de parochiekaart verdwijnen, niet alleen uit hun eigen parochie, maar uit alle andere parochies en kerken, alleen omdat ze op vakantie zijn?

Het vierde artikel zegt: "Leef het gezin. Dialoog, speel, geniet met hen zonder haast. Bid als een familie".

Als de feestdagen een tijd moeten zijn om "vacare Deo" te vieren, dat wil zeggen dichter bij God te zijn, laten wij dan ons best doen om onze feestdagen wat christelijker te maken.

Ik wens u allemaal veel vreugde tijdens de vakantie. Ik wens u veel tijd om niets te doen, veel rust en bezinning, zodat deze vakantie u kracht zal geven voor een rijk gevuld nieuw werkjaar.

Paul Renders ofm, aalmoezenier te Antwerpen